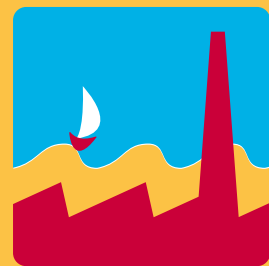

EL POBLENOU

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU

Festa Major 08

No us perdeu
les havaneres de
la plaça Prim!

- La Rambla per als vianants
- Accedir a les platges de llevant
- Els vapors en la història del Poblenou
- Premi JM Huertas

FORMACIÓ • ESCOLA

Urban School

Llull, 187 pral. T. 93 485 51 88

ANTIGUETATS

Casa Usher

Pujades, 127 T. 93 485 69 90

ARTESANIA

Art-Miniatures

Marià Aguiló, 120
T. 93 221 28 75

Guarque Carpinteria

Amistat, 25 T. 93 225 36 65

ARTS GRÀFIQUES

Aleu Gràfiques

Zamora, 45-47 1ª^a
T. 93 300 10 07

BANC • ASSESSORIA • GABINET

Caja Castilla La Mancha

Rbla. Poblenou, 125-129
T. 93 486 96 89

Carol Riba Biendicho

Ptge. Aymà, 7-9 baixos 2a
T. 93 221 17 42

Marimon Estrany

Llull, 219 T. 93 300 32 93

BASAR • JOIERIA

Kore

Rbla. Poblenou, 44 T. 93 309 18 86

La Chatunga

Bilbao, 38 T. 93 356 92 86

Mayca 92

Llull, 181 T. 93 485 39 27

CAFETERIA • GELATERIA

El Tio Ché

Rbla. Poblenou, 44-46
T. 93 309 18 72

ENTITATS • FUNDACIONS

Cooperativa Barcelonesa d'Habitatges

Ceràmica, 32 T. 93 428 45 61

Prohabitat 2000

Avinyó, 32

ESPORTS

Al punt de trobada

Badajoz, 24 T. 93 225 05 85

IMATGE/SO

Call&Play

Avda. Icària, 205 1ª^a
T. 93 221 37 88

MODA • ESTÈTICA

Box

Pere IV, 204

Francesc Creixell

Ciutat de Granada, 63 b
T. 93 309 50 03

Villarroya Sabaters

Rbla. Poblenou, 45 T. 93 485 27 90

Xagrí

Rbla. Poblenou, 81 T. 93 309 00 80

MOTOR

Covilas caravanning

Llull, 173 T. 93 485 27 27

PAPERERIA

Copiràpit

Lope de vega, 45 T. 93 300 35 07

PUBLICITAT • DISSENY GRÀFIC

Guti's Diseño

Rbla. del Poblenou, 50 ent.1ª
T. 93 300 51 05

PUERICULTURA

Mainada

Amistat, 22 T. 93 221 32 98

QUEVIURES

Cansaladeria Balart

Castanys, 8 T. 93 225 22 95

Carnisseries Trinxant

Amistat, 22 T. 93 225 43 43

J.Tena Xarcuteries

Rbla. Poblenou, 89-91

T. 93 485 41 97

Lombarte Alimentación

Marià Aguiló, 95

T. 93 309 18 33

Natur House

Marià Aguiló, 84 b

T. 93 300 80 80

MOBLES • TEXTIL • DECORACIÓ

Joncar Novetats

Joncar, 27

T. 93 485 53 98

Plaza

Pallars, 232

T. 93 300 32 57

RESTAURANT

El Mos

Rbla. del Poblenou, 41

T. 93 221 21 41

L'Aliança del Poblenou

Rbla. del Poblenou, 42

T. 93 225 20 88

La Plaça

Pl. St. Bernat Calvó, 6-7

T. 93 221 51 12

Les Women dal Pitako

Sardenya, 48 T. 93 221 62 18

SALUT / FARMÀCIES

Centre Dental Aguiló

Marià Aguiló, 127 T. 93 221 67 66

Clínica Dental Glòries

Rbla. Poblenou, 157-159 1r 1ª

T. 93 485 37 93

Farmàcia Loperena Giró

Marià Aguiló, 53 T. 93 307 15 17

Farmàcia Prats

Rbla. Poblenou, 46 T. 93 309 18 69

Òptica Traver

Pujades, 194 T. 93 485 22 42

Taulat-62

Taulat, 62 T. 93 225 36 40

Viu Salut

Amistat, 9 T. 93 225 27 72

VETERINARIA

Clínica veterinaria El Poblenou

Camí antic de València, 18

T. 93 300 87 26

ALEU ^{s/a}

INDÚSTRIA
GRÀFICA

Zamora 45-47, 1er 1a
Tel.: 93 300 10 07
Fax: 93 485 48 87
aleu@aleusa.es

SI ET VOLS ANUNCIAR, TRUCA AL **619 418 026**

Villarroya

SABATERS DES DE 1870

Rambla Poblenou, 45
Tel. 93 485 27 90
08005 Barcelona

CARPINTERÍA FUNDADA EN EL AÑO 1947
TALLER EBANISTERÍA

GUARQUE S.L.
CARPINTERIA

C/ AMISTAT 25 - TEL. 932 253 665 - 660 901 337

COPIRAPIT

Lope de Vega, 45 - TEL/FAX 93 300 3507 - 08005 BCN

PAPERERIA • FOTOCÒPIES
IMPRESSIÓ DIGITAL • ENQUADERNACIONS
PLASTIFICACIONS • SEGELLS DE GOMA
SERVEI DE FAX

Cansaladeria BALART

formatges
i embotits
selectes

c. Castanys, 8
Tel. 93 225 22 95

DISSENY

Gràfic web

Il·lustració

656 322 694 · info@davidguti.com

VOLEM AGRAÏR LA COL·LABORACIÓ DELS SEGÜENTS SPONSORS

Amb la col·laboració de:

 Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana

Participació i patrimoni emocional dels ciutadans

Les entitats culturals i cíviques del Poblenou, amb els seus ciutadans, ja han dit repetidament que no a la divisió del barri que promou aquest Ajuntament. Per l'alcalde, el Poblenou des del setembre de 2006 té cinc personalitats diferents: el Parc i la Llacuna del Poblenou, Diagonal Mar i Front Marítim del Poblenou, Provençals del Poblenou, la Vila Olímpica del Poblenou i, finalment, el Poblenou. La imposició de cinc Poblenous més petits, i suposadament més "homogenis" potser des del punt de vista administratiu, és absurda perquè no té cap base de tradició, i a més no respon a cap petició ciutadana, sinó a una imposició. No són les decisions administratives, sinó les pràctiques ciutadanes el que fa que l'entorn on es viu tingui un significat. Les identitats es creen a partir dels paisatges i de les relacions entre les persones i amb aquests paisatges. Són, doncs, la subjectivitat de com es percep la contínua transformació del paisatge cultural i les emocions que susciten en les persones aquestes transformacions, el que determinen quins són els escenaris reals de la vida, aquells que tenen un sentit i un significat per a la població.

Els processos vius i dinàmics d'assimilació d'unes continuïtats i discontinuïtats urbanes, a través dels avatars de la història, són els que en altre temps van donar lloc a veïnats avui coneguts, per exemple, com el Barri de la Plata, el del Taulat, la Maresma o recentment la Vila Olímpica. Mai però les línies divisòries, els relleus i els matisos veïnals que conformen una identitat col·lectiva no podran ser percebuts des d'un despatx municipal, i menys encara imposats a cop de decret si no s'observa i s'escolta els ciutadans. Quin és, doncs, l'interès que té el bipartit municipal que encapçala l'alcalde Hereu per arrasar amb decisions administratives el sentiment patrimonial de la gent?

Segons paraules del primer tinent d'alcalde, Carles Martí, sobre la divisió de barris: "La filosofia d'aquesta important transformació és aplicar una gestió de proximitat que permeti garantir la cohesió social en el conjunt de Barcelona." Nosaltres creiem que la cohesió social i la millor gestió municipal no passa per desoir els ciutadans, sinó que precisament implica tenir en compte quines són les seves percepcions. Quan hi ha una xarxa d'entitats i associacions com la Coordinadora d'Entitats, la Comissió de Seguitment del Pla d'Equipaments, les plataformes ciutadanes per a l'Ensenyament Públic, per Can Ricart i el Patrimoni Industrial, la Comissió per la Defensa del Barri Antic, Apropem-nos, etc., és a dir, quan hi ha un teixit ciutadà viu, és aquí on cal anar a buscar els consens i els elements de cohesió i de proximitat.

Lamentablement, però, el districte de Sant Martí fugí com un gos espantat dels grups ciutadans organitzats. Busca la divisió entre els ciutadans, convertint la proximitat en motiu d'enfrontament amb la finalitat d'afeblir tant com pugui el sentiment veïnal. No és veritat que només els més pròxims a una plaça tinguin dret -i només ells- a decidir com cal urbanitzar-la, o que un grup de pares i mares d'un determinat indret puguin decidir on cal construir una escola. Aquesta visió de "politiquet de campanar" del regidor Narváez contrasta amb una visió més panòptica i de llarg recorregut de les entitats del gran Poblenou que fa temps que generen consensos i posen les bases cíviques per a l'entesa i la cohesió social.

De la mateixa manera que la severa transformació dels paisatges que experimenta el Poblenou contribueix a diluir la identificació del col·lectiu humà amb el territori, i la pèrdua dels escenaris de la vida genera desarrelament, afebleix les identitats i fa les

índex

Guia Comercial	2
Editorial	3
Urbanisme	4
Patrimoni històric	7
Apropem-nos	10
Vida de barri	11
Festa Major	14

EL POBLENOU #55 SETEMBRE 2008

EDICIÓ: ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU
C/ Pallars, 277 08005 BCN • Tel. 932 563 840

Apropem-nos: Tel. 932 563 872

web: www.elpoblenou.cat

Email: avpoblenou@wanadoo.es

dies de visita: dilluns-dimecres-dijous, 19 a 21 hores.

- Equip de Redacció: Salva Clarós, Montse Milà, Joan Maria Soler, Carles Canela, Manel Andreu.
- Fotografia: S. Clarós.
- Correccions: Concepció Colomina.
- Disseny Gràfic: David Gutiérrez (656322694)
- Impressió: Gràfiques Aleu
- Publicitat: Alonso Brito (619418026)

Dipòsit legal: B-48543-97

El consell de redacció i l'AV Poblenou no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides en la revista, que hauran de considerar-se com a opinions personals dels sotsgnats, tret de l'editorial i tot allò que està signat com a redacció.

DOMICILIACIÓ DE REBUTS

Rebràs la revista a casa per correu postal
Fes-te soci de l'Associació

SOCI NÚM: _____

SR. DIRECTOR DE CAIXA/BANC: _____
feu efectius els rebuts que us presenti l'Associació de Veïns Poblenou
corresponents a la quota anual de soci d'aquesta entitat

NOM DEL SOCI: _____
contra el meu compte/libreta Núm: _____

OFICINA: _____ Firma del titular
del compte/libreta:

ALTA SOCI

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU

C/ Pallars, 277 08005 BCN Tel. 932 664 441

NÚM: _____ DATA: _____

NOM I COGNOMS: _____

ADREÇA: _____ POBLACIÓ: _____ C.P.: _____

TELÈFON: _____ DNI: _____

Quota anual, 15 € Quota de suport: _____

Desitjo realitzar el pagament anual de la quota de soci a través de Caixa/Banc:

CODI DOMICILIACIÓ:

ENTITAT OFICINA CONTROL NÚM. COMPTE

Firma:

(continuació Editorial)

persones més vulnerables davant de processos economicourbanístics culturalment invasius i excloents, l'acció municipal feta des del coneixement i des del respecte ajudaria a preservar allò que, ja sigui tangible o intangible, pertany als ciutadans.

No parlem d'això, esclar! Les agressions amb llicència municipal als elements més sensibles de la identitat del Poblenou, com és el cas del seu centre històric o bé l'actual fragmentació toponímica i geogràfica de les seves barriades, constitueixen per la seva magnitud i crueltat psicològica un veritable atemptat al patrimoni comú dels ciutadans. Són agressions que, pel fet de ser comeses per una administració pública, podrien quedar impunes al judici legal, però no per això estan absents de

gravetat. Hem vist com amb prou feines les administracions només han pres en consideració la protecció del patrimoni cultural, arquitectònic i històric quan hi ha hagut reivindicació i mobilització veïnal. Seria, doncs, encara demanar més que prenguin en consideració el patrimoni emocional dels seus ciutadans quan potser ni tan sols s'han plantejat que existeix aquest patrimoni. Ens preguntem si la imposició sistemàtica i el desposseïment cultural que impliquen accions com les que ens ocupen, contràries a la voluntat de la gent, no caldria sotmetre-les al judici sumaríssim d'un tribunal internacional dels drets de les persones i dels pobles.

La junta

Habitatge gota a gota

La Comissió de Seguiment per l'Habitatge de protecció oficial en l'àmbit del 22@ es va reunir el dia 18 de juny passat amb el responsable d'Habitatge de l'Institut Municipal d'Urbanisme (IMU), el Sr. JM Torres. La trobada va servir per informar de la possibilitat d'oferir dos solars a les cooperatives veïnals perquè aquestes s'encarreguin de la promoció d'uns 180 nous habitatges protegits. No sabem a hores d'ara si ja s'ha concretat la cessió dels solars, però valorem molt positivament que la promoció veïnal s'encarregui de nous habitatges de protecció que tant es necessiten. I és que el panorama de la promoció social d'habitatge no és pas per tirar coets.

A primers de l'any 2009 es posarà en marxa el registre únic de persones que sol·liciten habitatge protegit. Per aquelles dates, previsiblement, ja estarà aprovat el reglament de la llei d'habitatge. Aquest registre únic permetrà unificar els diferents processos d'adjudicació d'habitatges a Barcelona. Les llistes diverses que hi ha actualment amb demandants d'habitatge social que l'Ajuntament ha confeccionat a partir de les Oficines Municipals d'Habitatge, del web municipal o el Patronat Municipal, només tenen per ara la funció d'informar els seus inscrits de les promocions que s'inicien. De tota manera, el responsable de l'IMU va informar que no està previst per ara cap nou sorteig d'habitatges, almenys abans que s'aprovi el registre únic.

promoció d'habitatges al PMU de l'eix Llacuna.

Per accedir a un habitatge de protecció caldrà figurar al registre únic de l'Ajuntament. Per aquesta raó, els ciutadans que figurin a les llistes de les cooperatives veïnals, tot i que mantindran el seu ordre i el dret a un habitatge promogut per la cooperativa, s'hauran d'inscriure també al registre únic municipal.

Finalment, també es va informar que els 143 habitatges de lloguer que ha construït La Caixa, al carrer Pallars, 336, ja han estat lliurats als nous veïns, la meitat dels quals són joves veïns del barri.

Redacció

AL PUNT DE TROBADA
BICICLETES

Badajoz, 24 08005 Barcelona Tel/Fax 93 225 05 85
info@alpuntdetrobada.com

NOVETATS **JONCAR**
teixits-llar

Joncar, 27 Tel/Fax 93 485 53 98
08005 Barcelona

CORTINES - RIELLS - LLENÇOLS - NORDICS
EDREDONS - COBRELLITS - TOVALLOLES
JOCOS DE TAULA

SEPARACIONS - DIVORCIS - PARELLES DE FET

CAROL RIBA BIENDICHO
ADVOCADA FAMILIA

PTGE. AYMÀ, 7-9 BAIXOS 2A - 08005 BARCELONA
TELÈFON/FAX 93 221 17 42 - carolriba@icab.cat

la chalunga
restaurant i bar

Bilbao 33
Tel. 93 356 92 86
08005 Barcelona
Poblenou

 NATURHOUSE
poblenou

c. Marià Aguiló, 84 b - Telf. 93 300 80 80

ALIMENTACION
lombarte

MARIÀ AGUILÓ, 95 - POBLENOU - TEL. 93 309 18 33

Pla de Millora Urbana al carrer Pere IV, núm. 45

L'Ajuntament de Barcelona ha aprovat inicialment un Pla de Millora Urbana al Districte d'Activitats 22@, que afecta un front consolidat d'habitatges del carrer de Pere IV, entre els de Zamora i Pamplona. Entre els edificis d'habitatge afectats hi ha dues naus industrials que corresponen als núms. 43 i 45, la segona de les quals va ser el magatzem i cupatge de vins de la família Domènech, força coneguts en aquella banda del Poblenou. La promotora Valldemosa 10 Habitat SL proposa construir-hi habitatges, previ enderroc de les edificacions industrials existents.

El projecte del promotor, tot i ajustar-se a la normativa que regeix pel que fa a fronts consolidats en el 22@, presenta diversos inconvenients. En primer lloc, amb l'enderroc del magatzem de Can Domènech desapareixerà un altre dels referents de Pere IV, no només per la memòria històrica que aporta aquell edifici, sinó també per la pèrdua d'un paisatge singular al carrer Pere IV, que des d'antic ha estat modulats per l'alternança entre edificis d'habitatge i naus industrials, més baixes. Unes discontinuïtats que són fruit de la història i que imprimeixen la singularitat del paisatge propi de la carretera de Mataró. Des de l'AVPN hem insistit en diverses ocasions en la importància que no es perdin els valors paisatgístics d'un teixit urbà tan sensible com el de Pere IV. En segon lloc, els magatzems de Jaume Domènech representen un sector econòmic, el vinícola, de gran importància a Catalunya, amb una presència molt forta al Poblenou. L'embocament de vins, el cupatge i la classificació va donar lloc a moltes empreses. Segons el professor Jordi Nadal, 21 dels 23 embocadors catalans registrats l'any 1904 eren de Sant Martí.

El sector del vi

Jaume Domènech va fer construir el 1912 un edifici de planta baixa i pis destinat a dipòsit de bocois per a vi, amb entrada pel carrer Pallars, 106, a la part del darrere de la seva pròpia vivenda, l'actual Pere IV, núm. 45. L'empresa de vins va passar al seu fill Pere Domènech Pañella i, quan va morir el 1930, al seu nét Jaume Domènech Sabat, el qual va continuar el negoci familiar. Després de la guerra civil, el 1944 la finca amb entrada per Pere IV, núm.

45, va ser arrendada, per temps indefinit, a la Compañia Vinícola de Levante. Ja el 1982, un inventari del local donava testimoni de l'activitat del magatzem, on es trobava una bàscula, una tina que servia de dipòsit, 19 dipòsits de vi de ciment amb un total de 15.000 tones, una tina de fusta més petita de 200 litres, dues tines de fusta en desús, 5 bocois de fusta de 1.200 litres cadascun i un local destinat a laboratori on hi havia un filtre tormo de dos cossos, 2 motobombes i una bàscula.

Juntament amb Pedro Masana i Can Castells, els Domènech van ser dels empresaris vinícoles més coneguts al Poblenou de després de la guerra. Tots ells, juntament amb els grans industrials de l'embocament vinícola com els Maristany, els Guilera, que tenien uns magatzems a l'avinguda Icària i una plantilla pròpia de boters, o els grans fabricants d'alcohol com Can Folch i Albinyana, també a l'avinguda Icària, van ser els representants d'un dels sectors econòmics de més transcendència del país.

redacció

La Rambla per als vianants

El començament de la Rambla, des del passeig Calvell fins al carrer Taulat, és l'únic tram que queda encara per convertir en zona de vianants. La part inicial de la principal via cívica del Poblenou sembla que no mereix la mateixa consideració que la resta perquè, tot i que és un dels llocs més transitats no només pels vianants que accedeixen a la platja sinó també pels cotxes, la via no té condicions ni per a uns ni per als altres.

Finalment i després de molts i molts anys, s'ha regularitzat l'alineació en el costat Besòs amb la construcció d'un nou edifici a la confluència amb el carrer Taulat i s'han enderrocat uns magatzems a tocar dels tupolev del passeig Calvell. És una bona ocasió, doncs, per urbanitzar definitivament el tram de la Rambla que travessa la part més antiga del Poblenou fins a arribar al mar per a ús exclusivament de vianants.

La situació actual ha estat denunciada en diverses ocasions pel perill que comporta l'aglomeració de vianants i cotxes, especialment a l'hora de travessar el carrer Taulat, on la senyalització del pas no coincideix amb el passeig central per on travessa la gent, sinó que està absurdament desplaçada cap als laterals. Realment és una cruïlla perillosa, sobretot en època d'estiu quan molta gent

baixa per la Rambla fins a la platja. No té gaire sentit que, a més de ser el passeig central més estret, estigui permesa la circulació de vehicles pels laterals.

És urgent, doncs, realitzar l'obra d'urbanització definitiva d'aquell tram de la Rambla sense posar excuses com s'ha fet fins ara. No s'entén de cap manera que la via principal del barri resti encara sense les condicions no només de dignitat, sinó també de seguretat exigibles.

Josep Figueras

Accedir a peu a la platja de Llevant: una proesa: un accés pensat per als cotxes

Aquest estiu fa tres anys (?) que es va recuperar el que havia estat el Camp de la Bota com a nova platja de la ciutat de Barcelona, batejada amb el nom de platja de Llevant. Tot visitant-la, la pregunta que em faig és: la recuperació, la intervenció, ja es dona per finalitzada? És així com ha de quedar la part del litoral barceloní a tocar del Besòs?

Doncs a aquest poblenoví li és difícil d'acceptar perquè encara hi ha molts espais abandonats i qüestions sense resoldre.

En primer lloc, cal dir que aquest nou espai d'esbarjo per a la ciutat i el barri ha estat des del principi un espai pensat de forma clara per accedir-hi en cotxe privat; l'espai destinat a aparcament està comprès entre els carrers Bac de Roda, Josep Pla, l'avinguda Litoral i la platja. Així, tota l'esplanada està dedicada a aparcament de vehicles privats i deixa l'accessibilitat a peu i en bicicleta en un segon lloc, fet que trenca la prioritat en matèria de mobilitat establerta pel mateix Ajuntament de Barcelona: primer els vianants, després el transport públic, la bicicleta i, per últim, el cotxe privat.

Per tant, el cotxe privat té la preferència en detriment dels vianants, que per arribar a la platja han de fer una cursa d'obstacles perquè han de travessar fileres de vehicles aparcats en el solar abans no s'arriba a la platja, ja que no s'ha definit cap espai de protecció o seguretat perquè els vianants puguin continuar segurs un cop han travessat l'avinguda Litoral per un dels tres carrers que comuniquen les platges, Josep Pla, Selva de Mar i Bac de Roda.

Tot i que l'espai està senyalitzat només per a vehicles privats, ni tant sols s'ha previst un espai exclusiu d'aparcament ordenat dedicat a les persones amb mobilitat reduïda, fet que incompleix la norma en matèria d'accessibilitat creada pel mateix Ajuntament.

La imatge que dona l'accés a aquest nou espai de ciutat no es troba en cap altre punt del litoral català, un aspecte resolt ja fa temps pels municipis costaners amb platja. Sense anar més lluny, el municipi veí de Sant Adrià n'és un exemple.

Des de l'inici la recuperació d'aquest espai sembla feta de manera apressada, com demostren les rampes construïdes per accedir a la platja, sense la dedicació i planificació que s'ha esmerçat en altres espais del litoral, com ara "les platges olímpiques" i la part del Fòrum, sense un determini i una visió clara de com ha de ser el litoral de la ciutat, sobretot en aquesta part.

L'Ajuntament, en aquesta esplanada dedicada a aparcament gratuït, trenca la continuïtat del passeig Marítim de la Mar Bella, nom que rep l'espai que precedeix la platja del Bogatell. El passeig Marítim de la Mar Bella per a vianants que segueix naturalment des de la Mar Bella, s'interromp de manera abrupta amb el que s'endevina

Els cotxes envaeixen per complet l'espai, degradant la zona com a cap altre lloc de la costa.

que havien de ser unes escales d'accés a la platja, que mai s'han acabat i un estiu darrere l'altre apareixen tancades amb uns blocs de formigó que no impedeixen pas que hi baixi qui vulgui.

Els vianants, doncs, s'han quedat sense pas i els qui tenen l'accés fàcil són els vehicles que poden aparcar ben arran de platja, a tocar del mur. Qui va a peu no té més remei que anar caminant entre els tubs d'escapament dels vehicles aparcats vigilant si n'hi algun que vol sortir o vol entrar.

Quin és el futur de l'espai entre el muret de la platja i l'avinguda del Litoral? En tot cas ara, des de fa tres estius, si no m'erro, és un espai de ningú, polsós i pedregós on els cotxes i els ciclistes circulen per on els sembla, i els vianants per on poden clavant-se pedres a les soles de sandàlies mentre empassen fum i pols.

No vull pensar que l'espai de davant de la platja de Llevant es vol destinar a aparcament, penso que deu ser circumstancial, mentre no s'acaba de decidir qui sap què. Perquè pensar exclusivament en un aparcament significa que el model de mobilitat que vol potenciar l'Ajuntament per accedir a les platges és el vehicle privat, i les platges, totes, són ben accessibles amb transport públic i encara ho seran més quan es connectin els tramvies.

Sembla que davant de la platja de Llevant i la Mar Bella hi correspon una zona de passeig, amb arbrat abundós, d'esbarjo tranquil, lliure de fum i pols, accessible a tothom, aliena a la preponderància del vehicle privat. Aquest és el meu desig i la de molts altres poblenovins amb qui he conversat.

Manel Ferri i Tomás
Mercè Lloveras i Avellí

CALÇAT
INFANTIL I JUVENIL

Avda. Gaudí, 6
08025 Barcelona
Tel. 93 455 24 26

Rbla. Poblenou, 81
08005 Barcelona
Tel. 93 309 00 80

e-mail: cxagri@gmail.com

Els vapors en la història del Poblenou

A Can Ricart encara es poden recuperar les sales tècniques del que fou el principal vapor de Sant Martí.

És de la màxima prioritat i urgència recuperar el sistema energeticomotriu de Can Ricart abans que l'avançat estat de degradació en què es troben les naus faci impossible restaurar-les.

Si és important que Barcelona hagi descobert el seu patrimoni industrial i vetlli per preservar-lo és, sobretot, pel seu valor pedagògic i per la capacitat que tenen les velles i ara obsoletes fàbriques per il·lustrar quina és la font i el motor de l'economia, de la cultura i de l'esdevenidor per a la ciutat que es derivà de la producció industrial.

La producció a través de mitjans mecànics i amb la utilització, al llarg dels mil vuit-cents, de noves fonts d'energia com el carbó, el gas i l'electricitat va revolucionar el treball, la tecnologia, les formes de viure de les persones... al mateix temps que impulsà una economia nacional sòlida que situaria Barcelona en un lloc destacat en el context peninsular i en la seva zona europea d'influència. Podem afirmar per similitud que les fàbriques que han sobreviscut a la transformació de la ciutat són les restes arqueològiques de la ciutat contemporània. Unes troballes, recuperades de l'abandó, que ens parlen de dures jornades laborals, de màquines i avenços tecnològics, de famílies d'industrials emprenedors, d'immigració i d'organitzacions obreres i recreatives...

Al Poblenou, l'enorme concentració de fàbriques amb les seves corresponents xemeneies fumejants va arribar a definir tant el paisatge urbà i humà que va fer fortuna allò que "...el Poblenou s'anava convertint en el Manchester català", frase que Xavier Benguerel atribueix en les seves Memòries a Francesc Cambó en un míting a l'Ateneu Regionalista del carrer Wad-Ras (avui carrer doctor Trueta), i que tingué ressò perquè la gent la repetia en percebre que la identificació amb l'Anglaterra fabril feia honor a la pròspera Barcelona de l'època.

El paisatge certament definit per negres i pudents fumaroles, pel terrabastall ensordidor dels telers i el tragí incessant era conseqüència de l'impacte del vapor. A finals del segle XIX (segons J. Nadal i X. Tafunell a Sant Martí de Provençals, pulmó industrial de Barcelona 1847-1992), a Sant Martí s'arribaren a censar 360 calderes de vapor, gairebé totes corresponien a màquines motrius, que desenvolupen en el seu conjunt una potència almenys de 12.084CV. Amb tota probabilitat, diuen els mateixos autors, es tracta de la concentració de màquines de vapor més gran d'Espanya.

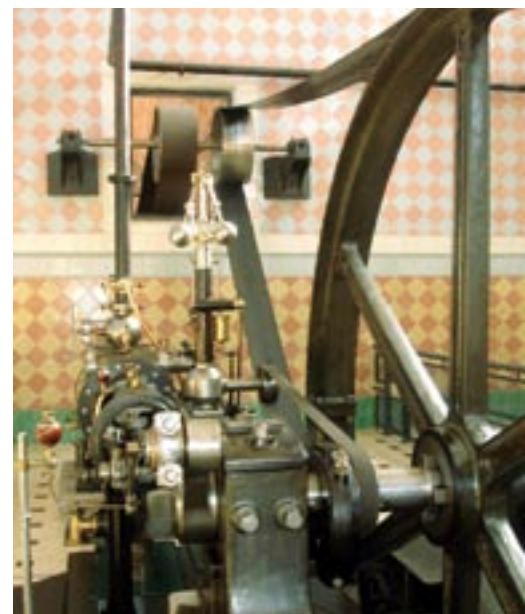

Estat actual de l'interior de la sala de la màquina de vapor de Can Ricart.

De totes les fàbriques censades a Sant Martí, el 1894 Can Ricart era la que més potència de vapor tenia instal·lada, amb 530CV repartits en 11 calderes, fet que, sumat a la producció de gairebé 6 milions de metres lineals d'estampats, situava els Ricart com la firma més important del sector. No en va la troballa de Can Ricart com a darrer i més important vestigi de la indústria barcelonina, que finalment i després de vicissituds conegudes per tothom ha estat declarada Bé Cultural del Patrimoni Nacional de Catalunya, haurà estat cabdal per poder mostrar la veritable dimensió de la indústria tèxtil barcelonina.

La troballa de Can Ricart va consistir a percebre que sense rescatar de l'oblit, en primera instància, i del llaminer negoci immobiliari, després, aquelles velles naus industrials encara actives, que cap al 2004 aixoplugaven una trentena d'empreses i tallers diversos, desapareixia definitivament la possibilitat de documentar el veritable pes específic de la indústria martinenca moguda pel vapor. Contra pronòstic, a Can Ricart s'han pogut mantenir finalment les naus que ubicaven cap a meitat del dinou les calderes de vapor i la màquina motriu principal de la fàbrica, així com les conduccions que les alimentaven i el sistema d'evacuació de fums entorn de la xemeneia. Per més que els urbanistes de l'Ajuntament restaven valor a les infraestructures del sistema energeticomotriu perquè no tenien cap valor immobiliari, el nucli motriu ha estat inclòs entre els elements que cal preservar, encara que es troba actualment en un estat de degradació que posa en perill les possibilitats reals de la seva recuperació. Per desgràcia, no es conserva la maquinària que va desaparèixer quan Can Ricart deixà de ser un vapor tèxtil i es convertí en recinte industrial de lloguer per a activitats diverses.

La maquinària i l'equipament mobiliari de la majoria de les fàbriques del Poblenou s'ha perdut perquè la successiva transformació de les naus per a activitats diverses comportà la seva renovació constant. N'ha quedat algun testimoni com la màquina del vapor tèxtil de Can Ponsa del Poblenou, actualment exposada al Museu Nacional de la Ciència i la Tècnica de Catalunya (MNACTEC) a Terrassa. Les instal·lacions del sistema energeticomotriu de Can Ricart són una mostra de la tecnologia del vapor, que constituí el veritable motor de la industrialització. És per aquesta raó del tot necessari que o bé el Museu d'Història de la Ciutat, a qui sembla que li han estat confiades aquestes instal·lacions, o bé el MNACTEC es facin càrrec de la ràpida recuperació d'aquest nucli energètic de vapor i, si és possible, siguin reposades per a la seva museïtzació les calderes i el motor que en el seu moment feu de Can Ricart la primera indústria de Sant Martí.

Màquina de vapor exposada al museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya a Terrassa.

Salvador Clarós

B

0 % T.A.E. NOMINAL ANUAL

DEPÓSITO ESTABILIDAD CCM
PLAZO FIJO A UN AÑO
A PARTIR DE 30.000 €

LLUEVA,
TRUENE,
HAGA FRÍO
O CALOR

Liquidación de intereses al vencimiento.
Exclusivo para nuevos clientes
o incrementos de saldo sobre el 30/06/08,
provenientes de otra entidad.

Caja Castilla la Mancha
Barcelona Urb.3
Rambla de Poblenou 125-129
Tlf: 93 486 96 89
www.ccm.es

Els Lacambra al Poblenou

Són molt escasses les restes que sobreviuen al Poblenou del que fou la vila rural de Sant Martí. Recordem que l'annexió a Barcelona es produí el 1897, i durant els segles XIX i XX les terres agrícoles i d'aiguamoll que coneixem com el Poblenou van ser colonitzades en la seva major part per les indústries que buscaven ubicar-se fora muralles de la ciutat.

Fa pocs anys, la pressió urbanística de la nova Diagonal va acabar amb una de les darreres masies, Cal Gran, situada a peu del camí Antic de València i el camí de la Marina. La masia havia quedat encerclada per magatzems, però aflorà quan van ser enderrocats per aixecar pisos a la mateixa Diagonal. Ara, novament l'imperatiu urbanístic està a punt de fer desaparèixer la darrera finca agrícola que resta encara per urbanitzar al Poblenou i que fou propietat del comte de Lacambra. Arran de la carretera de Mataró (avui Pere IV), al costat de l'església del Sagrat Cor, s'hi troba un casal conegut com la "casa d'estiueig dels Lacambra", en una propietat agrícola que arribà a tenir uns 15.000 m², des del carrer Pere IV fins just on s'aixecà la fàbrica de Can Ponsa, tocant al camí de la Marina. Els terrenys es destinaren a horta, amb un pou, una sinia i una gran bassa per regar que encara es pot veure avui a la part de darrere de la casa, al costat de la traça no urbanitzada del carrer de Provençals.

El 1863 Francisco Lacambra sol·licità a l'Ajuntament de Sant Martí permís per cercar la seva propietat i per construir, al costat de la casa que ell posseeix, un conjunt de nou casetes arrencades a la que aleshores s'anomenava carretera de Mataró, segons els plànols de l'arquitecte Rovira i Trias. Les cases tenien planta baixa i pis amb un petit pati posterior. Avui encara en queda la façana que dona al carrer Pere IV, ja que els interiors van ser enderrocats a l'espera d'executar el projecte urbanístic de la UA11 del pla de Diagonal. La resta d'aquesta propietat conservaria el caràcter agrícola de regadiu. Ja al segle XX es van millorar les instal·lacions per a l'extracció d'aigua per a reg: el 1905, mitjançant un motor a gas de 2CV i després, coincidint amb l'època que s'anà electrificant la zona, per electromotors, que el 1918 tenien una potència de 5CV i el 1947 de 3CV.

A meitat dels anys 50 del segle XX, el grup que gestava la creació de la Cooperativa de Vivendes Sagrat Cor, va contactar amb la comtessa de Lacambra amb la idea de comprar una part de la finca per construir-hi les vivendes cooperatives. La resposta va ser que no hi havia voluntat de vendre i menys encara una porció de la finca. Arribats els anys 80, els horts de la finca dels Lacambra, potser l'únic terreny mai urbanitzat al Poblenou, van ser ocupats per barraques, algunes de les quals, molt poques, persisteixen encara ara.

Façana i pati posterior de la casa dels Lacambra al Poblenou. Actualment es pot veure, enmig de la runa acumulada, la bassa que servia per regar els horts d'aquella finca que va ser propietat de la família Lacambra

Els horts són avui un solar on s'amuntega la brossa i tota mena de deixalles. La casa d'estiueig dels Lacambra, però, continua dreta, afectada pel pla urbanístic de la UA11. Mentre els darrers llogaters pledegen amb el promotor, l'edifici, tot i que té un estat de conservació deplorable, mostra encara restes de pintures ornamentals en alguna de les façanes i ostentosos finestrals que, tot i modificats, permeten intuir un cert refinament. Hi ha una vistosa portalada en arc molt aplanat o escarser que probablement es construï com a entrada principal al recinte i permetia el pas als cotxes de cavalls i tartanes. A la part posterior, s'observa encara la gran bassa de reg just a tocar de la façana interior, on les finestres i un balcó defineixen un pati que presideix un bell i enorme arbre.

Sant Martí de Provençals es projecta definitivament com a espai adient al nou model de fàbrica, i la finca dels Lacambra, envoltada per les tres principals fàbriques d'estampats de Sant Martí: Successors de Lucena i Cia, Can Cases i Jover, i Hilaturas Ricart SA, juntament amb el fet que la trama Cerdà pugna ja per projectar-se com a futur urbanístic, fa que el paratge del Taulat amb la seva carretera de Mataró no ofereix el marc d'uns espais residencials de categoria social com ho foren Sarrià o la Bonanova. El que avui en queda és una part de la història del Poblenou que bé caldria conservar, ja sigui amb la preservació i restauració del casal dels Lacambra, o bé almenys amb la seva documentació a través d'un estudi de detall acompanyat de fotografies i plànols que testimoniarin el passat del que probablement ha estat l'única finca del Poblenou que mai va ser urbanitzada i ha arribat fins avui amb la seva funció rural originària.

Els Lacambra, industrials metal·lúrgics

La família Lacambra era propietària d'ençà inicis del segle XIX d'una foneria i laminatge de coure a la Barceloneta, que fundà el sabadellenc Francesc Lacambra Pont. La fàbrica estava situada sobre quatre solars que feien cantonada amb el carrer de Sant Carles, 26. Per aquesta activitat, el 1852 figurava en el sisè lloc dels contribuents barcelonins per fàbriques i tallers de construccions de màquines, després dels de Tous i Ascaribar i Cia., Valentí Esparó, Nuevo Vulcano, Alexander Germans, i Josep Comas. A més a més, arribà a tenir una altra seu al carrer Álvarez, 5, i Havana, 6, de la mateixa Barceloneta, destinada a foneria de campanes, que el 1870 fou llogada a Joan Dencause i Rouse, també fonedor i veí de la Barceloneta; aquest edifici acabà per ser transformat en habitatge el 1874.

A mitjans segle XIX, en concret el 1852, Lacambra llogà el molí d'Ordeig a les masies de Voltregà per convertir-lo en una farga amb

Estat actual de la casa que correspongué als Lacambra al carrer de Pere IV amb Provençals.

un laminador, i aixecà una colònia industrial que ens ha arribat fins avui mantenint-se l'activitat productiva de fils de coure. De la direcció d'aquesta planta s'encarregà un fill seu. A la mateixa època, comprà terrenys i cases al Poblenou. Es tractava d'unes cases al carrer major del Taulat, prop de la plaça dels Pescadors, i d'unes terres agrícoles al carrer Pere IV amb l'actual Provençals, a tocar de la fàbrica Lucena, a què s'han referit anteriorment. Les cases del Taulat figuren el 1874 en mans de Ferran Lacambra i Pujades, un dels fills de Francesc Lacambra, possiblement emparentat amb els Pujades, importants propietaris al Poblenou, que les modificà el 1878 afegint-hi dos pisos i convertint-les en habitatges.

Mercè Tatjer, Lluís Estrada, Salvador Clarós
Grup de patrimoni industrial del Fòrum Ribera del Besòs

Primer premi Josep Maria Huertas de Periodisme

Presentació de l'obra guanyadora del primer Premi Josep Maria Huertas de Periodisme

Mudanzas ha resultat ser l'obra guanyadora del primer Premi Josep Maria Huertas de Periodisme. Es tracta d'una crítica de Luis Benvenuty, l'autor, sobre la immigració. Benvenuty és un periodista jove, bon coneixedor de la realitat migratòria de la conurbació de Barcelona, i en concret de Badalona, Santa Coloma i Sant Adrià. S'endinsa en una realitat molt propera, que a la vegada resulta distant per a molts, la dels paisatges i els ambients d'immigració, trencant tòpics i mostrant situacions dures i en la majoria de casos dramàtiques. Amb 221 pàgines, fàcils de llegir i que engoleixen el lector des del primer moment, Benvenuty presenta una realitat que no deixa indiferent. El llibre és molt recomanable per a tots aquells que fan alguna feina vers la gent nouvinguda.

La llibreria Etcètera va fer la presentació d'aquesta obra guardonada amb el premi de periodisme Josep Maria Huertas, el 8 de juliol, en un acte senzill però viscut al Centre Cívic Can Felipa. A l'acte hi eren presents, a més de l'autor, en Quim Estivill, membre de la xarxa Apropem-nos; en Jordi Fossas, president de l'Arxiu Històric del Poblenou, i l'Eugení Madueño, periodista i membre del jurat. També hi van intervenir l'exfiscal Josep M Mena i el conseller de Cultura, Joan Manuel Tresserras. L'acte va comptar amb una modesta però viva assistència de gent, sobretot del Poblenou, i també hi va ser l'Araceli, vídua de JM Huertas.

Manel Andreu

A l'acte hi van intervenir el Conseller de Cultura, i Mitjans de Comunicació JM Tresserras, l'exfiscal JM Mena i el periodista Eugeni Madueño, entre d'altres.

Mudanzas, una crònica sobre la immigració.
Autor: Luis Benvenuty.
© 2008 RBA Libros SA Juny, 2008
(ja s'ha comentat en el premi JM Huertas)

el MOS Zumos naturales
Pizzas Tapas
Pizzas Cervezas Cocktails Tapas Cocktails
Rambla de Poblenou, 41 tel. 93 221 21 41

RESTAURANT TAPAS BAR L'ALIANÇA DEL POBLE NOU
Especialidades en cocas
Surtido de tapas
Amplia bodega de vinos
Menú diario a 8,40€
Abierto festivos
Salones para Celebraciones
T 93 225 20 88
Rbla. del Poblenou, 42
www.alianzadelpoblenou.com

Call&Play
Lloguer d'instruments de música per a estudiants
Quotes mensuals amb opció de compra
Midi des d'11€
Cello des de 30€
Flauta travessera des de 20€
Saxo alt des de 40€
Piano acústic des de 60€
Piano digital des de 45€
Auda, Icaria, 205 -207
bassos - dreta
08005 Barcelona
Tel. 932 213 7188
estudiants@callandplay.eu
www.callandplay.eu

farmàcia TAULAT 62
OBERT DE 9 A 22 HORES ELS 365 DIES DEL ANY
Taulat, 62 08005 BCN
Tel. 93 225 3640

Rosanna

Ja fa temps que coneixem la Rosanna. Assisteix a les classes d'Apropem-nos i sovint la trobem a Can Felipa participant al Te i Cafè, a les lectures poètiques de Sant Jordi, ajudant a muntar el pica-pica de l'Entresons i engrescant-nos amb un "xupito" de caipirinha. La Rosanna és una brasilera jove, guapa i de tracte agradable, a qui hem robat una mica del seu temps per parlar de la seva història personal.

El Brasil és el país més extens d'Amèrica del Sud i el cinquè del món. Després del descobriment d'Amèrica pels espanyols, es va començar a anomenar Brasil la zona on hi havia un arbre, usat pels amerindis de les selves del litoral brasiler, al qual els portuguesos anomenaven pau-brasil perquè, en bullir-ne la fusta per elaborar tints, el color que desprenia recordava les brases del carbó (actualment l'arbre gairebé ha desaparegut i hi ha programes específics per recuperar-lo).

La zona estava habitada per tribus caribes, tupayas, arnanacos i tupies. La colonització portuguesa es va iniciar el 1532; va començar l'esclavitud dels indígenes i més endavant hi van portar esclaus africans. El 1822 es va proclamar la independència; el 1834 s'inicia el règim parlamentari, s'aboleix l'esclavitud i el seu treball es va substituint per immigrants europeus, sobretot italians.

La població actual està formada majoritàriament per europeus (al voltant de 146 milions), amb tres minories d'africans, asiàtics i indígenes. El 14% dels immigrants que van arribar al Brasil entre 1880 i 1930 eren espanyols.

L'economia del Brasil fins al darrer decenni del segle XX ha depès en gran part d'un sol producte, que ha estat successivament la fusta, el bestiar, el sucre, l'or, el cautxú i el cafè, i ha tingut també una inflació contínua.

Amb la desregulació del mercat mundial del cafè el 1989, aquest model econòmic va arribar al seu final. Malgrat tot, el Brasil constitueix el primer estat industrial de l'Amèrica Llatina.

Poblenou.- Hola Rosanna, fa temps que teníem pendent aquesta conversa. A la revista encara no hem parlat del Brasil i ens agradaria que ens apropessis a la teva terra i ens parlessis una mica de la teva vida.

Rosanna.- Tengo 33 años y soy la segunda de cuatro hermanos, todos casados y con hijos. Vivimos en Salvador de Bahia (Bahia es la comarca y está situada al nordeste de Brasil). Mis padres estan separados. El trabaja como chofer particular de un empresario y mi madre de empleada de hogar.

PN.- Quina ha estat la teva trajectòria i com has arribat a Barcelona?

R.- Era una niña muy tímida y me costaba hablar com la gente. Estudiaba secundaria y contabilidad. Un profesor me ofreció la posibilidad de hacer 15 días de prácticas laborales sin cobrar, a partir de aquí conseguí un contrato de dos años como archivera en el Tribunal de Cuentas del Estado; también he trabajado como camarera y de recepcionista en una peluqueria del edificio comercial de un hotel. Fué aquí donde conocí a Natalia Compte, una chica catalana que me invitó a Barcelona y me ofreció un empleo en casa de sus padres.

PN.- Explica'ns com és Salvador de Bahia.

Rosanna.- Salvador es una ciudad de cultura portuguesa en la que encontramos museos, un centro histórico de tradición africana y muchas iglesias, demasiadas; tiene comercio y también turismo.

PN.- I com funciona el país?

R.- Muchos impuestos y pocos servicios. La sanidad es un desastre. El dengue es una enfermedad derivada de la picadura de un mos-

quito y puede provocar la muerte, pero, si no hay dinero para pagar... Para ir al médico, hay que levantarse a las 3 de la madrugada a pedir número y no hay ninguna seguridad de conseguir visita.

Mi madre es diabética y desde que estoy en Barcelona le pago una Mútua para que este atendida.

Otro problema son los niños que no van a la escuela y estan en la calle vendiendo o mendigando; hay mucha prostitución infantil: niñas con menos de diez años estan en la carretera...

PN.- Parla'ns de l'ensenyament. Com són les escoles?, estudien les nenes?

R.- Las escuelas son mixtas. En los últimos años está mejorando la enseñanza. Antes las mujeres eran las últimas en los estudios y en el trabajo, pero actualmente muestran mucho interés y estudian más que los hombres.

PN.- Com s'estructura una família?, es comparteixen les responsabilitats entre l'home i la dona?

R.- En Sudamérica son muy frecuentes los embarazos en edad temprana. A los 11 o 12 años muchas niñas ya son madres, y a los 15 años es lo más normal. La responsabilidad de la familia recae siempre en la mujer. El hombre bebe mucho, es de costumbres muy promiscuas y maltrata a su mujer.

En casa hemos vivido el maltrato constante de mi padre hacia mi madre. Nosotros le aconsejábamos que se separara y ella lo había intentado varias veces pero al final no se atrevía; un día que estaba borracho estuvo a punto de matarla; yo estaba en casa y conseguí evitarlo. Fué entonces cuando todos los hermanos nos pusimos de acuerdo en ayudar a mi madre para que rompiera con él definitivamente.

Nuestra vivienda está en las afueras de la ciudad. Era una favela de madera, con cocina y una sola habitación para seis personas; el lavabo estaba en el exterior. Cuando se separaron, los hermanos queríamos que nuestra madre pudiera tener una casa y, durante un tiempo, todo lo que ganábamos trabajando se lo entregábamos. Ahora tiene una casa de tres plantas. Se lo merece, todo lo que somos se lo debemos a ella.

PN.- Rosanna, això és molt personal i voldria que estiguessis segura que ho vols explicar...

R.- Quiero contarlo porque es un reflejo de la vida de la mayoría de las mujeres. Una de mis hermanas está separada; mi cuñado tiene seis hijos, todos de mujeres diferentes.

En Brasil no se ven manifestaciones como aquí porque no hay leyes que defiendan al trabajador. La única ley que está funcionando es la de la manutención que obliga a los padres a pagar por los

hijos que han tenido y si no cumple va a la cárcel, pero los hijos son muchos, los sueldos bajos y...

PN.- Què et va fer decidir a venir a Barcelona, què hi pensaves trobar i qui et va parlar d'Apropem-nos.

R.- Yo no tenía problemas de trabajo pero quería conocer países distintos y otras formas de vida. La imagen que tenía de Barcelona era la de los toros y las sevillanas; también pensaba encontrar mucha nieve!

Fueron los señores de la casa donde trabajo los que me aconsejaron que fuera a Can Felipa para aprender el idioma. Aquí he hecho amigas y me encuentro muy a gusto.

PN.- De què treballes i quina és la teva situació actual?

R.- Cuido de una señora mayor y los fines de semana trabajo en una peluquería. Llegué hace tres años y, con mucha alegría, puedo decirte que en agosto ya tendré los papeles de mi regularización.

Tengo una habitación alquilada en un piso del Poblenou y ahorro todo lo que puedo para mandar dinero a mi madre.

PN.- Rosanna, et volem agrair la teva confiança i demanar-te què t'agradaria transmetre'ns del Brasil i quina sensació vas tenir quan vas decidir marxar.

R.- Me doy cuenta que os he hablado de unos aspectos de la vida de Brasil que me preocupan y no quisiera que os quedarais sólo con la parte negativa. Salvador, donde nací y vive mi familia, es una ciudad grande, bien urbanizada y con bonitos edificios. El mar es de un azul intenso y sus espléndidas playas una auténtica maravilla. Os invito a visitarla y a disfrutar de todo lo que os puede ofrecer.

En Brasil somos alegres y abiertos para recibir a las personas. Tenemos problemas pero estamos alegres.

Cuando decidí marchar tuve la sensación de dejarlo todo atrás. Fué algo muy profundo.

Montse Milà

2008 Any Internacional de les Llengües

Sembla un contrasentit, però just aquest any declarat per l'ONU Any Internacional de les Llengües, el nacionalisme totalitari de l'estat espanyol torna a carregar contra el català de la mà d'uns intel·lectuals estrets de mires.

Catalunya és un país de pas i ha format la seva identitat amb l'aportació de cultures molt diverses amb les quals ha compartit tradicions i enriquiment mutu. Així ha estat amb la immigració interior dels anys 60, la que en Francesc Candel va anomenar "els altres catalans", i així volem que sigui amb les persones que arriben d'arreu del món.

Els ciutadans de Catalunya estem orgullosos de la nostra història que, com va explicar Pau Casals l'any 1971 a la seu de les Nacions Unides: "Catalunya va ser la nació més gran del món. Va tenir el primer parlament abans que el d'Anglaterra. Va acollir l'inici de les Nacions Unides. Totes les autoritats de Catalunya es van trobar en una ciutat de França per parlar de pau, el segle XI. Pau en el món en contra de les guerres. La inhumanitat de les guerres".

La llengua catalana es troba entre els primers vint idiomes del món en volum d'ús a la xarxa i ha perdurat perquè és la nostra i ens l'estimem. Malgrat que la gent de la meua generació vam estar educats amb el "hable usted en cristiano" i reprimits pel fet de parlar-la, en democràcia sovint canviem al castellà en una deferència mal entesa vers el nostre interlocutor.

L'ensenyament públic a Catalunya té com a llengua vehicular el català, com ho és l'holandès a Holanda i el danès a Dinamarca perquè no volem dues comunitats dividides i, encara que la propaganda anticatalana digui que el castellà està discriminat, les proves de selectivitat demostren que les avaluacions de castellà obtenen millors qualificacions que les del català.

La Casa de les Llengües ens parla d'aproximadament 6.000 llengües al món de les quals, segons la UNESCO, un 50% estan en perill d'extinció. A Barcelona s'han comptabilitzat més de 300 llengües diferents, perquè, com sabem molt bé, les fronteres estatals tanquen persones molt diverses pel que fa a la llengua, la cultura, la història, la identitat, i quan arriben a casa nostra només en coneixem la nacionalitat.

Les llengües són com les espècies, cal protegir-les. Una llengua que es perd és una pèrdua irreparable per a la humanitat. L'objectiu d'Apropem-nos és la convivència i aquesta no és possible sense la capacitat d'entendre'ns.

Així ens ho ha transmès en Grey en l'entrevista en què ens parlava de la seva terra: "Al Perú l'indígena està discriminat. La llengua dels meus avantpassats és el quítxua, però els pares no l'ensenyen als seus fills per protegir-los i aconseguir que tinguin més bona sort. Sé com n'és d'important la defensa d'una llengua; per això i per respecte a la gent d'aquí, he après català". I també la Divers, quan ens parlava d'en Josep M Huertas, el seu profe de català, "Ens va fer estimar el català. Encara que assistís a una sola de les seves classes i no hi pogués tornar, t'encomanava les ganes d'aprendre'n i el convenciment que et seria útil".

A les classes de Can Felipa s'ensenyava castellà i català, i els alumnes aprenen a comunicar-se i estimar les dues llengües perquè, com diu el punt 10è del Pla de Ciutadania i Immigració de Barcelona: El català és una llengua d'oportunitats. Facilitem-ne l'accés i l'aprenentatge als nouvinguts.

Montse Milà

IDIOMES
traducció

UN MÓN D'IDIOMES

2008 - Aprofita'l

cursos per totes les edats i nivells

C / Llull 187, pral. Tel: 934 855 188
urbanites@urban-school.com

Quan la ciutat es torna perillosa

A les acaballes del mes d'agost, el Poblenou va tornar a ser notícia per les festes il·legals que s'organitzen al passatge Caminal des de fa mesos. La intervenció de la policia va posar punt i final a la disbauxa, no abans però que els ciutadans, afectats per viure en les proximitats i patir en conseqüència l'enrenou, acudissin directament als mitjans de comunicació per fer la denúncia. Les dependències municipals, la Guàrdia Urbana i totes aquelles instàncies que suposadament haurien d'haver actuat fa temps no van saber com acabar amb el fenomen "rave", o simplement se'n van desentendre, fins que la cosa va prendre volada en omplir pàgines de diaris i telenotícies d'audiència.

Cosa semblant va passar durant els primers dies d'aquest fatídic agost, quan un adolescent va morir en un solar del Poblenou esclafat, mentre jugava, per una enorme canonada dipositada a l'espera de fer-la servir en unes obres al carrer. Va ser l'impacte de la greu notícia en els mitjans de comunicació el que va moure aleshores, a més d'inútils lamentacions, un subtil sentit de la responsabilitat a algun mandatari municipal, quan ja havia estat negligida però l'acció prèvia, la vigilància o la prevenció del risc.

Aquests fets no poden causar sorpresa perquè son perfectament coneguts i previsibles. Son conseqüència del tipus d'escenari urbà que hi ha al Poblenou pel fet de tenir-hi lloc tantes obres de manera simultània, tants enderrocs, tants solars buits i naus desocupades... Els solars i els edificis desocupats a l'espera d'una promoció urbanística tenen uns propietaris que son els responsables de mantenir-los degudament tapiats i en condicions de seguretat, i l'ajuntament ha d'exigir-los el compliment de les mesures de seguretat i ha d'actuar en cas que no es compleixin. No pot doncs, l'autoritat municipal, desatendre les queixes dels ciutadans amb l'excusa que no és responsabilitat seva. I tant que n'és! A més, els responsables municipals de Sant Martí coneixen perfectament quina és la casuística des de que un propietari fa fora les activitats o els llogaters per iniciar una promoció de pisos, oficines, etc.

Periple de la precarietat

Els edificis buits son ocupats ràpidament per indigents o famílies pobres, per okupes d'ideologia alternativa o per oportunistes. Les naus industrials i els solars acostumen a ser ocupades per comunitats nòmades que busquen lloc per aparcar les seves caravanes o furgonetes. Una vegada s'hi han instal·lat els nous veïns, comencen els problemes amb la població del voltant per les males olors, la falta d'higiene, el soroll, les pràctiques incíviques... La relació dels nouvinguts amb els ciutadans del voltant avancen cap el conflicte, sobretot quan els residents, cansats d'acudir a l'autoritat,

s'adonen que aquesta els gira l'esquena, i el conflicte s'endureix i desemboca en ocasions cap a la violència.

Els propietaris no van prendre mesures quan era el moment, normalment perquè les mesures de seguretat, ja sigui l'enderroc, l'emmurallament, la desconexió dels subministraments, la contractació de vigilància... tenen un cost econòmic, i molts propietaris només estan pel negoci immobiliari, i a més l'ajuntament no els va exigir mai les normes preventives bàsiques, i si ho va fer, aquests no les van complir.

El desallotjament dels ocupants ocasionals acostuma a ser un procés llarg que desanima a molts. És necessària una ordre del jutge perquè la policia intervingui en un desallotjament. Els errors de comunicació, els recursos i altres subterfugis allarguen els processos de forma desesperant per a propietaris de pisos ocupats i per als veïns que han d'aguantar sorolloses festes, brutícia per tot arreu i orins, i que ja malfien fins i tot a l'hora d'aparcar el cotxe al carrer.

Quan finalment es produeix el desallotjament, si es tracta de famílies pobres sense recursos, un equip dels Serveis Socials municipals acompanya els Mossos d'esquadra per oferir algun tipus d'ajuda, sempre provisional i en la certesa que no servirà gairebé de res.

Les obres al carrer duren mesos i mesos. Avancen amb una lentitud també desesperant. Mentre tant tot és enlaire: el carrer és tallat, no

**SERVEI A RESTAURACIÓ
SERVEI A DOMICILI**

Amistat, 22
Mercat Unió, 27, 49
Tel. 93 225 43 43
93 225 30 03
Fax 93 225 43 43
www.trinxant.com

Art-Miniatures
MINIATURES DE POBLENOU
i MINIATURES PER ENCARREG

Marià Aguiló, 120
tel. 93 221 28 75 08005 Barcelona
www.art-miniatures.com

GELATERIA
FABRICACIÓ PRÒPIA
& ARTESANA
casa fundada
l'any 1912

Rbla. del Poblenou, 44-46
08005 BCN
Tel. 93 309 18 72
www.eltioche.com

1ª VISITA I PRESSUPOST GRATUIT

CENTRE DENTAL AGUILÓ
Marià Aguiló, 127 - 08005 Barcelona
Tel. 93 221 67 66 - Fax 93 221 66 29

**francesc
creixell**
PERRUQUERS

C. Ciutat de Granada, 63 baixos tel. 93 309 50 03 08005 BCN

COVILAS, S.L.
ESPECIALISTAS EN CARAVANING

c. Llull, 173 08005 Barcelona
tel. 93 485 27 27 - fax 93 485 37 16

lunes a viernes 9,30-14 16,30-20
sábado 9,30-14

PARKING GRATUITO EN C.LLULL, 200

es pot aparcar i amb prou feines s'arriba a casa. Tot és brut, per més que passis el dia traient la pols. El soroll no para i sovint les vibracions que produeix la maquinària pesada fan témer el pitjor. Per més que el responsable de l'obra ha donat garanties, tothom coneix el cas de les esquerdes de Roc Boronat i el de la teulada enfonsada de Granada, i més d'una nit es fa difícil aclucar l'ull.

Suposadament, les obres estan vigilades i compleixen totes les normatives de seguretat, i les empreses també ho tenen tot en regla, però a poc que un s'hi fixi bé, resulta que no sempre es fan servir els cinturons de seguretat, i la forma de treballar dels obrers, immigrants en la seva totalitat, fa maliciar. I és que ja hi ha hagut massa morts al Poble Nou. Hi ha massa forats i massa perill al voltant. És difícil avaluar el patiment de les mares que han advertit, probablement no prou, els seus fills que s'abstinguin de jugar al carrer en tornar de l'escola, però la temptació és massa gran... i un dia passa l'accident.

Els responsables del districte de Sant Martí coneixen amb força detall aquest escenari aquí descrit, que és el del Poble Nou. Es pot assegurar que aquests fets passen pràcticament cada dia, i el que es pregunta tothom és perquè no hi ha una actuació municipal més diligent. Com és possible que en aquesta ciutat que s'ha fet tanta propaganda de fer complir la normativa cívica, sigui el mateix ajuntament el que acabi dient, en relació a la "rave", que no pot aturar una festa, més ben dit, que no pot fer callar una colla de pocavergonyes que empenyen al veïnat? I com és possible que aquí es permeti tot el que es permet, en relació al relaxament del compliment de la normativa urbanística, quan a moltes ciutats europees del nivell de Barcelona et criden l'atenció si tires un paper a terra?

Salvador Clarós

Les havaneres de la plaça Prim

Com cada any, l'Associació de Veïns i Veïnes del Poble Nou organitza les tradicionals havaneres a la plaça Prim. La cantada serà el dissabte 20 de setembre, a les 19 h, amb el Grup Ultramar. A la mitja part hi haurà cremat.

El grup que ens acompanyarà aquest any és Ultramar (web: www.ultramar.cat).

Ultramar va néixer l'any 2000 amb motiu de la gravació d'un CD "Homenatge a Ortega Monasterio", dedicat a l'obra monogràfica d'aquest gran autor reconegut arreu com un dels millors compositors pel que fa a la música d'arrel marinera i més concretament de l'havanera.

Els seus components són:

ÀNGEL RIBA: veu i percussió

FRANCESC MEMBRIVES: acordió i veu

FÈLIX SERRA: baix acústic

NÚRIA BERENGUERAS: veu i guitarra

ÓPTICA traver
des de 1983

C/ Pujaades, 194 - Tel. 93 485 22 42 - 08005 Barcelona

CASA USHER
COLLECCIONISTE

COMPRA-VENDA
DISCS, JOGUINES, TEBEOS, PAPER
i OBJECTES ANTICS. BUIDEM PISOS.

PUJADES, 127 - TEL. 93 485 69 90

CLÍNICA DENTAL GLÓRIES

Dr. José Fco. López Alias

**DIAGNÓSTICO
+ PRESUPUESTO GRATUITO**

Rbla. del Poble Nou, 157-159 1ªª
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

Salut
INTERMÈDIA
I
TERÀPIES NATURALES

C/ AMISTAT nº9 Tel. 93 225 27 72 - 669 72 40 50

KORE
joies

Especialistas en diamantes
y Piedras Preciosas.

Taller propio.

Rbla. Poble Nou, 44 - Tel. 933 091 886 Avda. Diagonal, 54 - Tel. 933 071 110

Les Women dal Pikako
CAFÉ-RESTAURANT

Exclusiva selecta
Escudell
Cassola de marisc
Bouquet
Brisolat
Tort
Cassola de cuina
Bona del dia

Sardenya, 65
08005 Barcelona
Tel. 93 221 62 18

cooperativa barcelonesa d'habitatges

ceràmica, 32 08035 Barcelona

Nou projecte d'habitatges de promoció cooperativa a la Rambla del Poblenou.

Per informació, trucar al 934284561 o bè al email coopbcn@telefonica.net

Inscrita en el Registre general de Cooperatives del Departament de Treball del Servei Territorial de Barcelona, de la Generalitat de Catalunya, amb el número BN-2484, el 27 de maig de 1987.

CLINICA VETERINARIA POBLENOU

TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN

HORARI: dilluns a divendres, 10-14h i 17-21h / dissabtes, 10-14h

FARMÀCIA LOPERENA GIRO

TEL 93 307 15 17
MARIA AGUILÓ / PUJADAS

DERMOFARMÀCIA
FÒRMULES MAGISTRALS
HOMEOPÀTIA - FITOTERÀPIA
DIETÈTICA - ELIXIRS FLORALS

Mainada

tot en puericultura
llista del nadó
servei a domicili

Amistat, 22 08005 Barcelona T 93 221 32 98

FARMÀCIA M. PRATS

La farmàcia de tots i per a tots.

L'assessorament i el tracte personalitzat que tu i la teva família necessita.

Rambla del Poblenou 46 - 08005 Barcelona
Tel. 93 309 18 69 - Fax 93 309 19 41
farmaciampcats@hotmail.com

FARMÀCIA M. PRATS ORTOPÈDIA
Montserrat Prats i Genís.
Llic. farmàcia i Tècnic Ortopèdic

ESTUDI D'INTERIORISME

Alfred Martin

MOBILIARI i DECORACIÓ

C/ Pedro IV 218-220 • 08005 BCN • Tel/Fax: 933 072 507

MATALASSOS - SOMIERS
SOFÀ "RELAX"

Marimon Estrany
Advocats

¿Busques bon assessorament?

Truca'ns:
93 300 32 93
o vine a veure'ns:
c/Llull 219 (local)

Assessoria fiscal, laboral, jurídica i immobiliària

EXPOSICIONES EN

C/ ROGER DE FLOR, 86
08912 BADALONA
TEL. 93 388 11 58

C/ PALLARS, 232
08005 BARCELONA
TEL. 93 300 32 57

AV. MERIDIANA, 184-186
08026 BARCELONA
TEL. 93 340 75 47

MUEBLES DE COCINA • CUARTOS DE BAÑO • PAVIMENTOS • REVESTIMIENTOS

70 Habitatges protegits al Carrer Cristòfol de Moura

**un projecte de qualitat
fet realitat.**

